

Poza klasą: Kino, refleksja i krytyczne przestrzenie badawcze

Jak dotknięcie ekranu kinowego może wzbudzić ciekawość kulturową? W tym numerze dzielimy się doświadczeniami naszych niemieckich i duńskich zespołów, które podkreślają siłę nieformalnych i nieoczekiwanych przestrzeni edukacyjnych – miejsc, które zachęcają do eksploracji, oferują przestrzeń do cofnięcia się i otwierają drzwi do krytycznej refleksji.

Od zabawnych odkryć w kinie po kwestie etyczne w analizie jakościowej – dołącz do nas w podróż, która łączy edukację, kulturę i krytyczne dociekania.

Niemiecki zespół stale się rozwija – nie tylko we współpracy, ale także dzięki wspólnym doświadczeniom, które kształtują ich pracę i myślenie. Ważnym momentem była niedawna wizyta klasy czwartej w KINEMATHEK w Karlsruhe. Przez cały poranek badali historię kina z bliska i z bliska.

Dzieci z entuzjazmem uczestniczyły w quizie na temat filmu, historii kina i krajobrazu kulturowego Karlsruhe. Ale to, co naprawdę wzbudziło ich ciekawość, to możliwość samodzielnego eksplorowania przestrzeni kinowej. Jednym z ich głównych pytań było: Dlaczego ekran kinowy ma dziury? I czy kiedykolwiek sam dotknąłeś ekranu kinowego?

Doświadczenia takie jak te przypominają nam o sile przestrzeni uczenia się pozaformalnego i o tym, jak ważne jest, aby były one dostępne dzięki silnym partnerstwom ze szkołami. Nie wszystkie dzieci mają dostęp do przestrzeni kulturalnych i edukacyjnych poza szkołą. Postrzegamy to jako część naszej odpowiedzialności, aby pomóc otworzyć te drzwi i zaoferować im możliwość doświadczenia tych miejsc refleksji.

Więcej o naszym projekcie:
www.expectart.eu

„Ten projekt został sfinansowany przez Unię Europejską w ramach Grant Agreement 101132662. Wyrażone poglądy i opinie są jednak wyłącznie poglądami autora (autorów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej lub Europejskiej Agencji Wykonawczej. Ani Unia Europejska, ani organ przyznający nie mogą być za nie pociągnięci do odpowiedzialności”

Nieoczekiwane przestrzenie działania

Refleksje analityczne ujawniły nieoczekiwaną, ale silną dynamikę w ofercie niemieckiego partnera kulturalnego, Kinemathka. Chociaż przestrzenie kulturowe nie zostały specjalnie zaprojektowane z myślą o tym, stale stwarzają dzieciom możliwości wyjścia – fizycznie i emocjonalnie – i usunięcia się z sytuacji, w której czują się niekomfortowo.

Te odkryte momenty „wychodzenia” mówią nam coś istotnego: sama

obecność edukacji kulturalnej może pomóc w tworzeniu przestrzeni, w których dzieci czują się uprawnione do wyznaczania własnych granic – do odejścia, zajęcia przestrzeni, odetchnięcia. Bez względu na to, co jest tego przyczyną, bez względu na uczucia – jest to ważne i dozwolone. Być może jest to mały, ale znaczący krok w kierunku wzmocnienia pozycji dzieci i delikatne przypomnienie, że uczestnictwo obejmuje prawo do rezygnacji.

Badania na poziomie społeczności lokalnych?

W półmetku projektu duński zespół podkreśla innowacyjne podejście do krytycznego badania, zastanawiając się nad ankietami dla dzieci. Podczas angażowania dzieci, młodzieży i dorosłych poprzez obserwacje uczestników pojawiły się nowe koncepcje metodologiczne i pytania. Na przykład, w jaki sposób możemy przeprowadzać badania przyjazne dzieciom w perspektywie nieformalnej (dekolonialnej) i środowiskowej?

EXPECT_Art stara się opracować ankiety, które zachęcają dzieci do angażowania się w pytania, przy użyciu różnych form ekspresji, takich jak rysunek i pisanie. Rozważając metodologię, eksperymentujemy z nieformalnymi sposobami, w jakie dzieci mogą wnieść wkład w różne aspekty projektu, w tym metodykę badań.

Przestrzenie kulturowe oferują różne sposoby wyrażania siebie przez dzieci i ważne jest, aby uznać, że czasami nawet usunięcie się z sytuacji może być użyteczną informacją zwrotną, pomagając naukowcom i partnerom kulturalnym w kształtowaniu działań, metodologii i celów projektu w przystępny sposób, torując drogę bezpiecznym, informacyjnym i integracyjnym społecznościom.